

Kansspelautoriteit

Strategie 2016-2020

Kansspelautoriteit

Wijnhaven 24
2511 GA Den Haag
Postbus 298
2501 CG Den Haag
www.kansspelautoriteit.nl

Contactpersoon

T 070 302 13 00
F 070 302 13 99
info@kansspelautoriteit.nl

Datum

13 juli 2016

Kenmerk

Strategie 2016-2020

Inhoudsopgave

	Pagina
Achtergronden Strategie	4
Samenvatting Strategie.....	5
Strategie Kansspelautoriteit 2016-2020.....	8
<i>Deelmarkten, prestatie-indicatoren en begrip toezicht.....</i>	8
<i>Zes strategische doelstellingen.....</i>	9
1. <i>Online aanbieders kiezen voor vergunning.....</i>	11
2. <i>Kansspelautoriteit gaat resterende illegaliteit en criminaliteit tegen.....</i>	13
3. <i>Vergunninghouders nemen hun verantwoordelijkheid.....</i>	16
4. <i>Deelnemers spelen verantwoord, kansspelverslaving blijft beperkt.....</i>	18
5. <i>Deelnemers spelen bij legale aanbieders.....</i>	21
6. <i>Deelnemers worden in staat gesteld eigen verantwoordelijkheid te nemen</i>	23
<i>Wat betekent deze Strategie voor de interne organisatie.....</i>	25

Achtergronden Strategie

Teneinde u zoveel mogelijk inzicht te geven in de context en totstandkoming van deze Strategie, worden de achtergronden en bronnen hiervan geschetst.

De basis van de Strategie ligt vast in de wettelijk beschreven taken en bevoegdheden. Die zijn vertaald in de publieke doelen, organisatorische missie, visie en strategie.

De publieke doelen, missie, visie zijn hieronder ter beeldvorming weergegeven. De Strategie voor de periode 2016-2020 wordt uitvoerig beschreven aan de hand van zes doelstellingen. Concretere werkzaamheden en activiteiten die voortvloeien uit deze Strategie, worden beschreven in het jaarlijks op te stellen of te actualiseren Activiteitenplan. Dit document is te downloaden vanaf de website:

<http://www.kansspelautoriteit.nl/publicaties>.

Publieke doelen

Drie publieke doelen vormen het ijkpunt voor de activiteiten van de Kansspelautoriteit:

- Beschermen en informeren van consumenten, kortweg 'consumentenbescherming';
- Voorkomen van verslaving, kortweg 'verslavingspreventie';
- Tegengaan van illegaliteit en criminaliteit.

Missie

De Kansspelautoriteit heeft als organisatorische missie:

De Kansspelautoriteit bewaakt een veilig en betrouwbaar aanbod van kansspelen.

Visie

De Kansspelautoriteit heeft als visie: *De kansspelmarkt is op dit moment volop in beweging. Het is daarom extra belangrijk dat de belangen van consumenten goed worden geborgd. De Kansspelautoriteit is hierbij toonaangevend.*

Samenvatting Strategie

De kansspelmarkt in transitie

De markt voor kansspelen is in transitie. Er was lange tijd een stabiele situatie van overwegend gereguleerd aanbod van kansspelen waarbij de belangen van deelnemers werden geborgd. Deze marktsituatie is verstoord door met name het toegenomen illegaal aanbod van online kansspelen. De overheid ontwikkelt nieuwe wetgeving, die in deze veranderende markt opnieuw een overwegend gereguleerd aanbod van kansspelen mogelijk moet maken. Een aanbod waarbij de belangen van deelnemers worden geborgd. Tegelijkertijd ontwikkelt de overheid wetgeving die meer ruimte biedt voor nieuw aanbod in de markt voor zowel landgebonden (ook wel *landbased* genoemd) kansspelen, als voor kansspelen online.

Het toezicht op de kansspelmarkt verandert mee. De Kansspelautoriteit ziet het als haar taak om de markt – rekening houdend met de mogelijkheden en beperkingen van de positie van de Kansspelautoriteit – door deze transitie te geleiden.

Zes strategische doelstellingen

De kern van de strategie is het begeleiden van de kansspelmarkt naar een nieuw verantwoord evenwicht. Dit doet de Kansspelautoriteit door te streven naar een hoge kanalisatiegraad zonder te tornen aan de vastgestelde normen. Want alleen wanneer consumenten spelen bij vergunde aanbieders, kan de Kansspelautoriteit ze effectief beschermen en resterende illegaliteit en criminaliteit tegengaan. Dit vraagt om op risico's en problemen gericht toezicht en handhaving te houden (risicogestuurd toezicht).

Deze kern wordt uitgesplitst in zes strategische doelstellingen.

Gericht op de aanbieders van kansspelen

1. Online aanbieders kiezen voor vergunning
2. Kansspelautoriteit gaat resterende illegaliteit en criminaliteit tegen
3. Vergunninghouders nemen hun verantwoordelijkheid

Gericht op consumenten

4. Deelnemers spelen verantwoord, kansspelverslaving blijft relatief gering
5. Deelnemers spelen bij legale aanbieders
6. Deelnemers worden in staat gesteld eigen verantwoordelijkheid te nemen

Streven naar hoge kanalisatiegraad om publieke doelen te realiseren

De Kansspelautoriteit wil bij de transitie van de markt naar een nieuw evenwicht een hoge kanalisatiegraad helpen te realiseren zonder te tornen aan de vastgestelde normen. Voor de Kansspelautoriteit is de mate van kanalisatie beperkt beïnvloedbaar. De kanalisatie hangt ook af van andere factoren, zoals de hoogte van kansspelbelasting. Gelet op het belang van kanalisatie om daarmee effectief consumenten te beschermen en criminaliteit tegen te gaan, zal de Kansspelautoriteit zich evenwel nadrukkelijk inzetten om een hoge kanalisatie te bevorderen.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit dat doen? De Kansspelautoriteit gaat een hoge kanalisatiegraad bevorderen door online aanbieders te motiveren om te kiezen voor een vergunning, illegaal aanbod zichtbaar aan te pakken, de aantrekkelijkheid van legaal aanbod niet onnodig in de weg te staan en door deelnemers aan kansspelen te bewegen te spelen via legale aanbieders. Deze elementen van de strategie hangen niet alleen samen, maar moeten elkaar juist versterken. De Kansspelautoriteit wil zichtbaar illegaal aanbod tegengaan, zodat meer aanbieders vergunningen aanvragen.

Consumenten beschermen bij legale aanbieders

De Kansspelautoriteit wil dat legale aanbieders hun verantwoordelijkheid nemen om publieke doelen te realiseren, zodat consumenten in een veilige omgeving kunnen spelen. Consumenten moeten daarbij ook eigen verantwoordelijkheid kunnen nemen. De Kansspelautoriteit wil dat consumenten weloverwogen kunnen bepalen, bij wie ze spelen, wat ze spelen en hoe lang ze spelen én hoeveel geld ze willen besteden.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit dat doen? De Kansspelautoriteit bevordert via risicogestuurd toezicht dat vergunde aanbieders blijvend aan de vergunningvereisten voldoen (regulier toezicht). De autoriteit bevordert dat consumenten de benodigde informatie krijgen en de mogelijkheid krijgen om (bijvoorbeeld via speellimieten) zelf hun spelgedrag te beïnvloeden. Bij regulier toezicht richt de Kansspelautoriteit zich in eerste instantie op landgebonden kansspelen. Na inwerkingtreding van wetsvoorstel Kansspelen op afstand (Koa) richt de Kansspelautoriteit zich ook op online kansspelen.

Forse organisatorische uitdagingen

De transitie stelt aan de organisatie voor forse uitdagingen. De Kansspelautoriteit krijgt bijvoorbeeld een piek in vergunningaanvragen te verwerken. De fundamentele veranderingen van de markt betekenen in de eerste plaats dat de Kansspelautoriteit waakzaam moet zijn op manifestaties van nieuwe risico's en problemen en deze tijdig moet detecteren. De hausse aan nieuwe wetgeving en de toetreding van nieuwe aanbieders, betekent ook dat de Kansspelautoriteit werk moet verrichten om kansspelaanbieders de normen te laten accepteren. Voorts zal de legalisering van online kansspelen leiden tot meer internationale handhavingstrajecten en daardoor meer internationale samenwerking.

Toonaangevend toezicht

De Kansspelautoriteit is ambitieus. De Kansspelautoriteit wordt steeds breder bekend en erkend als de autoriteit op het gebied van kansspelen. De Kansspelautoriteit wil op het gebied van kansspelverslaving en het tegengaan van illegaliteit en criminaliteit toonaangevend zijn. De organisatie gaat groeien en zich verder professionaliseren om de doelstellingen en uitdagingen te realiseren. De groei en nieuwe strategie vormen aanleiding voor het aanpassen van de organisatiestructuur.

De Kansspelautoriteit organiseert een scherpe detectie- en analysefunctie en de risicogestuurde toezichtaanpak wordt verder ontwikkeld. Nationale en internationale samenwerking met belanghebbenden en collega-toezichthouders wordt intensiever. Tenslotte gaat de organisatie investeren in de ontwikkeling van deskundigheid, informatiemanagement en digitalisering, en van specifieke vaardigheden zoals projectmanagement.

Strategie Kansspelautoriteit 2016-2020

Hieronder wordt de strategie van de Kansspelautoriteit weergegeven. Deze strategie vormt de komende vijf jaar het kader voor alle werkzaamheden. Deze strategie is na een onderhandse en publieke consultatie vastgesteld, maar wel met de aanname dat het wetsvoorstel Kansspelen op afstand (Koa) door zowel de Tweede als Eerste Kamer is goedgekeurd. Wordt het wetsvoorstel afgewezen, dan wordt de strategie herzien.

Deelmarkten

De strategie geeft aan hoe de Kansspelautoriteit de publieke belangen borgt op de kansspelmarkt als geheel, maar gaat niet in op elke specifieke deelmarkt of uitvoeringstaak. Alleen aan online kansspelen wordt in één doelstelling specifiek gerefereerd. De Kansspelautoriteit verwacht op termijn voor de belangrijkste deelmarkten en uitvoeringstaken plannen van aanpak te ontwikkelen die verder bouwen op het fundament van deze overkoepelende strategie.

In dit document worden niet alle activiteiten van de Kansspelautoriteit benoemd. De nadruk wordt gelegd op de belangrijkste ontwikkelingen, risico's en activiteiten van de Kansspelautoriteit. Natuurlijk zal de Kansspelautoriteit ook in de toekomst aandacht blijven besteden aan activiteiten die tot de staande praktijk behoren.

Prestatie-indicatoren

In de strategie geeft de Kansspelautoriteit de richting aan van de weg die de Kansspelautoriteit inslaat, maar worden geen specifieke prestatie-indicatoren vastgelegd. Prestatie-indicatoren worden waar mogelijk en relevant uitgewerkt in de documenten waarin meer concreet wordt ingegaan op de aanpak van specifieke risico's. Dit zijn bijvoorbeeld plannen van aanpak.

Begrip toezicht

De Kansspelautoriteit gebruikt het woord toezicht in de ruime zin van het woord. In deze definitie zijn alle activiteiten die uitgevoerd worden door de Kansspelautoriteit onderdeel van het toezicht inclusief bijvoorbeeld voorlichting, vergunningverlening en handhaving. Op dezelfde wijze zijn alle medewerkers van de Kansspelautoriteit toezichthouder omdat ze een toezichthoudende rol hebben. Alle medewerkers dragen bij aan het waarborgen van de publieke doelen.

Startpunt: kansspelmarkt in transitie

De markt voor kansspelen is in transitie. Er was lange tijd een stabiele situatie van overwegend gereguleerd aanbod van kansspelen waarbij de belangen van deelnemers werden geborgd. Deze marktsituatie is verstoord door met name het toegenomen aanbod van illegale online kansspelen. De overheid ontwikkelt in reactie nieuwe wetgeving die in deze veranderende markt opnieuw een overwegend gereguleerd aanbod van kansspelen mogelijk moet maken. Een aanbod waarbij de belangen van deelnemers worden geborgd. Tegelijkertijd ontwikkelt de overheid wetgeving die meer ruimte biedt voor nieuw aanbod in de markt voor landgebonden kansspelen.

Het toezicht op de kansspelmarkt verandert mee. De Kansspelautoriteit ziet het als haar taak om de markt – rekening houdend met de mogelijkheden en beperkingen van haar positie – zo goed mogelijk door deze transitie te geleiden.

Zes strategische doelstellingen

De kern van de strategie is het begeleiden van de kansspelmarkt naar een nieuw verantwoord evenwicht, door te sturen op een hoge kanalisatiegraad zonder te tornen aan de vastgestelde normen. Want alleen wanneer consumenten spelen bij vergunde aanbieders kunnen wij ze effectief beschermen en resterende illegaliteit en criminaliteit tegengaan. Dit vraagt om toonaangevend toezicht.

Deze kern wordt uitgesplitst in zes strategische doelstellingen.

Gericht op de aanbieders van kansspelen

1. Online aanbieders kiezen voor vergunning
2. Kansspelautoriteit gaat resterende illegaliteit en criminaliteit tegen
3. Vergunninghouders nemen hun verantwoordelijkheid

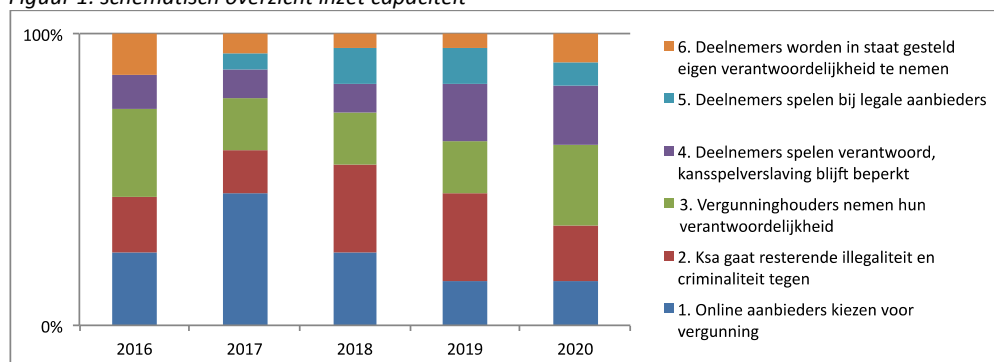
Gericht op consumenten

4. Deelnemers spelen verantwoord, kansspelverslaving blijft relatief gering
5. Deelnemers spelen bij legale aanbieders
6. Deelnemers worden in staat gesteld eigen verantwoordelijkheid te nemen

Verschuiving van de nadruk

De Kansspelautoriteit werkt continu aan alle doelstellingen. De nadruk waarmee de Kansspelautoriteit werkt aan de zes doelstellingen verschuift met de tijd; in bepaalde periodes wordt extra capaciteit ingezet op specifieke doelstellingen, zoals geïllustreerd in onderstaand schematisch overzicht van de inzet van capaciteit.

Figuur 1: schematisch overzicht inzet capaciteit

Tot aan de invoering van het wetsvoorstel Koa investeert de Kansspelautoriteit extra in versteviging van risicogestuurd toezicht en de detectie- en analysefunctie. Daarom zal voor het toezicht op de huidige vergunninghouders de nadruk liggen op 3. *Aanbieders nemen hun verantwoordelijkheid* en 6. *Deelnemers worden in staat gesteld eigen verantwoordelijkheid te nemen*.

Zodra het wetsvoorstel Koa van kracht is, zet de Kansspelautoriteit extra capaciteit in om een groot aantal aanbieders en spelers te laten veranderen naar het legale gedeelte van de kansspelmarkt. Daartoe verplaatst de nadruk zich naar *1. Online aanbieders kiezen voor vergunning*. Dit is het moment dat de piek in de vergunningaanvragen efficiënt wordt verwerkt. Als de online vergunningverlening opgestart is, komt de nadruk te liggen op *5. Deelnemers spelen bij legale aanbieders* en *2. Kansspelautoriteit gaat resterende illegaliteit en criminaliteit tegen*.

Kort na de migratie van aanbieders en spelers naar het legale gedeelte van de online markt, zet de Kansspelautoriteit extra capaciteit in om te borgen dat kansspelverslaving niet toeneemt na legalisering van het online aanbod. Daartoe verplaatst de nadruk zich naar *4. Deelnemers spelen verantwoord, kansspelverslaving blijft relatief gering*.

In de volgende paragrafen wordt elk van deze zes doelstellingen toegelicht. Uitgelegd wordt eerst wat de Kansspelautoriteit wil bereiken, daarna het waarom.

1. Online aanbieders kiezen voor vergunning

Wat wil de Kansspelautoriteit bereiken?

Op dit moment is al het aanbod van online kansspelen, zoals bedoeld in het wetsvoorstel Koa, illegaal. Het wetsvoorstel Koa geeft online kansspelaanbieders de mogelijkheid legaal te opereren op de Nederlandse markt door het verkrijgen van een vergunning. De Kansspelautoriteit wil een groot aantal aanbieders en spelers laten migreren naar het legale gedeelte van de kansspelmarkt omdat dit bijdraagt aan de publieke doelen. De kanalisatiegraad, meestal gemeten in het percentage van het bruto spelresultaat (BSR) of het aantal spelers, is een belangrijke indicator om te zien in welke mate deze migratie geslaagd is. Belangrijke factoren die de kanalisatiegraad beïnvloeden zijn het percentage kansspelbelasting, de wettelijke lasten die samenhangen met de vergunningvereisten en de houding van de toezichthouder.

De Kansspelautoriteit streeft ernaar dat in de drie jaar na legalisering van online kansspelen de kanalisatiegraad een niveau heeft bereikt van 80% gemeten in BSR. De Kansspelautoriteit wil dit niveau bereiken zonder dat de veiligheid of betrouwbaarheid van het kansspelaanbod afneemt, of dat het niveau van kansspelverslaving toeneemt. Er wordt niet getornd aan de vastgestelde vergunningsvoorwaarden en technische en operationele vereisten (samen: vergunningsvereisten). De Kansspelautoriteit spant zich in om 80% kanalisatiegraad te bereiken, maar niet alle factoren die de kanalisatiegraad bepalen zijn door de Kansspelautoriteit te beïnvloeden.

Waarom wil de Kansspelautoriteit dit bereiken?

De consument staat centraal in het werk van de Kansspelautoriteit. De consument krijgt bij legale aanbieders betere waarborgen voor een veilig en betrouwbaar aanbod. Bij illegale aanbieders kan er sprake zijn van slechtere verslavingspreventie of informatieverstrekking. De kans op fraude, criminaliteit en de manipulatie van winkansen is groter bij illegale aanbieders. Legale aanbieders betalen ook kansspelbelasting en -heffingen, en zijn aangesloten op de controledatabank. Legale aanbieders beperken de kans op kansspelverslaving door specifieke vergunningvereisten zoals deelname aan het centrale uitsluitingsregister (CRUKS) en de bijdrage aan het verslavingsfonds.

Wat is de huidige stand van zaken?

Op dit moment is al het online aanbod, zoals bedoeld in het wetsvoorstel Koa, nog illegaal. Aanbieders mogen geen activiteiten ontplooiën gericht op de Nederlandse markt. De kanalisatiegraad is momenteel dus per definitie nul. De periode rondom de introductie van het wetsvoorstel Koa is cruciaal voor het bereiken van een hoge kanalisatiegraad als middel om een veilig en betrouwbaar aanbod te realiseren. Vooraf zullen de vergunningsvereisten goed afgestemd moeten worden op de verschillende doelstellingen (goed niveau van verslavingspreventie én betrouwbaar aanbod). Vervolgens zal de Kansspelautoriteit gedurende een periode de piek in vergunningaanvragen verwerken. Daarna zal het reguliere toezicht op het online aanbod van start gaan waarbij de Kansspelautoriteit zowel normacceptatie bevordert, als handhaaft bij overtredingen van de vergunningvereisten.

Het aanvragen van deze vergunningen voor kansspelen online start naar verwachting op 1 juli 2017.

Welke keuzes maakt de Kansspelautoriteit bij het werken aan deze doelstelling?

- a) De Kansspelautoriteit toert niet aan de vastgestelde normen. Bij de vergunningverlening wordt scherp gekeken naar de normen die zijn vastgesteld. Voorbeelden van deze normen vanuit het wetsvoorstel Koa zijn de betrouwbaarheid van de kansspelaanbieder en het niveau van verslavingspreventie. De Kansspelautoriteit wil waar mogelijk aan de poort 'rotte appels' tegenhouden. 'Rotte appels' kunnen een besmettelijk effect op de markt hebben en zijn na toelating vaak lastig te verwijderen.
- b) De Kansspelautoriteit werpt niet onnodig belemmeringen op die het ontwikkelen van een attractief en innovatief aanbod door legale aanbieders tegengaan. De Kansspelautoriteit beseft dat aanbieders de gelegenheid moeten hebben om aantrekkelijke spelen aan te bieden en te innoveren. Dit is nodig om te voorkomen dat spelers overstappen naar illegaal aanbod. De Kansspelautoriteit zal daarom binnen de wettelijke grenzen de sector redelijke speelruimte geven.
- c) De Kansspelautoriteit beperkt waar mogelijk de reguleringskosten. Reguleringskosten zijn een onderdeel van de afwegingen die aanbieders maken bij het kiezen voor een vergunning. De Kansspelautoriteit zal waar dat mogelijk en binnen haar invloedssfeer is, de kosten van invoering en naleving van regulering beperken. Voorbeelden van onderwerpen waar kostenafwegingen spelen zijn de implementatie van de controledatabank, CRUKS en diverse informatieverplichtingen.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit de doelstelling bereiken?

De Kansspelautoriteit zet een samenhangend pakket van maatregelen in om aanbieders te laten kiezen voor het legale regime: van vergunningverlening tot handhaving. Bij de vergunningverlening maakt de Kansspelautoriteit onderscheid naar verschillende typen vergunningaanvragers. De norm waar aanvragers aan moeten voldoen is hetzelfde, maar wat de Kansspelautoriteit moet doen om vast te stellen dat een aanvrager voldoet kan variëren. Van partijen die al eerder in vergelijkbare landen een vergunning hebben verkregen, kan makkelijker worden vastgesteld of ze aan alle eisen voldoen. Voor een organisatie die dat niet heeft is dit lastiger, omdat over deze organisatie minder relevante informatie beschikbaar is. Een ander voorbeeld is de aanbieder die al een vergunning in Nederland heeft en die al op verschillende onderwerpen getoetst is. Ook daar is het risico lager en kan wellicht volstaan worden met minder controles om vast te stellen of een dergelijke aanbieder aan de voorwaarden voldoet. Op deze wijze worden geen onnodige toetredingsbarrières opgeworpen en kan de doorlooptijd van het vergunningsverleningsproces beperkt blijven. Meer in het algemeen zal de Kansspelautoriteit zo veel mogelijk aansluiten bij internationaal geaccepteerde standaarden. De Kansspelautoriteit stuurt op een korte doorlooptijd in het vergunningenproces. Eventuele resterende, niet materiële, onduidelijkheden kunnen opgelost worden met een uitgestelde keuring of in het regulier toezicht.

2. Kansspelautoriteit gaat resterende illegaliteit en criminaliteit tegen

Wat wil de Kansspelautoriteit bereiken?

De Kansspelautoriteit wil dat de Nederlandse markt onaantrekkelijk is voor het aanbieden van kansspelen zonder vergunning. De Kansspelautoriteit treedt zichtbaar handhavend op tegen aanbieders die met illegaal aanbod de belangen van de consument en de legale kansspelaanbieders schaden. De Kansspelautoriteit wil verder niet dat de Nederlandse kansspelmarkt gebruikt of misbruikt wordt voor criminele activiteiten, zoals witwassen, financiering van terrorisme en aan kansspelen gerelateerde matchfixing.

De Kansspelautoriteit heeft ambitie om toonaangevend te zijn op het gebied van het effectief tegengaan van illegaliteit en criminaliteit: zowel in de tijdigheid van interventie als in de ontwikkeling en gebruik van toezichtinstrumenten.

Waarom wil de Kansspelautoriteit dit bereiken?

De Kansspelautoriteit wil illegaal aanbod tegengaan, omdat dit niet voldoet aan Nederlandse wetgeving en vergunningsvoorwaarden en daarmee schade toe kan brengen aan de publieke doelen. De Kansspelautoriteit heeft er onvoldoende zicht en grip op of de consument veilig en verantwoord kan spelen bij illegale aanbieders. Verder werkt illegaal aanbod marktversturend. Illegale aanbieders concurreren op oneigenlijke wijze met vergunninghouders omdat ze bijvoorbeeld geen kansspelbelasting betalen. Door illegaal aanbod zichtbaar aan te pakken wil Kansspelautoriteit (twijfelende) aanbieders bewegen een vergunning aan te vragen. De aanpak van illegaliteit draagt dan direct en indirect bij aan kanalisatie en daarmee aan het creëren van een veilig en betrouwbaar kansspelaanbod.

De Kansspelautoriteit wil criminaliteit tegengaan, omdat de ontplooiing van criminele activiteiten afbreuk doen aan een veilige en rechtvaardige samenleving.

Wat is de huidige stand van zaken?

Er is op dit moment veel illegaal aanbod, zowel landgebonden (ook wel *landbased* genoemd) als online. Het landgebonden gedeelte kent vele vormen van illegaal aanbod, variërend van bingo's of loterijen op voetbalverenigingen tot door de georganiseerde criminaliteit aangeboden gokzuilen. Uit onderzoek blijkt dat illegaal aangeboden gokzuilen vaak verbonden zijn aan andere vormen van criminaliteit. Het ontbreekt echter verder aan een goed beeld van het complete illegaal aanbod en de schadelijkheid daarvan voor de publieke doelen. De Kansspelautoriteit pakt zowel zelfstandig illegale aanbieders aan, maar ook in samenwerking met politie, gemeenten, belastingdienst en het Openbaar Ministerie (OM). De illegale kansspelen staan inmiddels op de agenda van het OM en gaan deel uitmaken van het in 2016 te starten onderzoek door de Nationale politie in het kader van het Nationaal Dreigingsbeeld.

Op het online gedeelte van de kansspelen, zoals bedoeld in het wetsvoorstel Koa, is uitsluitend illegaal aanbod. Met het huidige wettelijke kader is deze online-situatie lastig te veranderen. Na de introductie van het wetsvoorstel Koa verwacht de Kansspelautoriteit dat een groot deel van online aanbieders kiest voor het aanvragen van een vergunning. De aantrekkelijkheid van de vergunning is echter mede afhankelijk van de hoogte van de belastingdruk en andere lasten.

Bij het tegengaan van criminaliteit ligt de focus tot op heden vooral op illegaal aanbod, zoals gokzuilen. Verder neemt de Kansspelautoriteit deel aan het platform matchfixing en houdt de Kansspelautoriteit sinds 1 januari 2016 toezicht op de naleving door Holland Casino van de Wwft.

Welke keuzes maakt de Kansspelautoriteit bij het werken aan deze doelstelling?

De Kansspelautoriteit maakt hiervoor een aantal strategische keuzes:

- a) De mate van verstoring van de kanalisatie is een zwaar criterium bij de selectie van welke illegale aanbieders het eerst worden aangepakt. Stevig en zichtbaar optreden tegen dit verstorend illegaal aanbod (landgebonden of online) is noodzakelijk om het gewenste uitstralingseffect te realiseren.
- b) De Kansspelautoriteit is toonaangevend bij het tegengaan van illegaal aanbod en investeert in het ontwikkelen van innovatieve tools en hulpmiddelen om met minimale capaciteit een maximaal effect te hebben.
- c) Na opening van de online markt zet de Kansspelautoriteit gedurende een beperkte periode via een massieve actie extra capaciteit in om resterend illegaal aanbod op internet tegen te gaan, omdat het uitstralingseffect dan het grootst is. Daarna volgt een evaluatie naar de kosten en effectiviteit van deze extra inzet.
- d) De Kansspelautoriteit draagt het optreden tegen illegaal, landgebonden aanbod zo veel mogelijk en in overleg over aan ketenpartners. De Kansspelautoriteit stelt de handhavingspartners in staat zelfstandig op te treden, zonder dat de kennis en deskundigheid van de Kansspelautoriteit op dat vlak vermindert. Daarmee blijft de Kansspelautoriteit ook actief op dit illegale deel van de markt, zij het op een andere wijze. Deze keuze wordt gemaakt voor de komende jaren, omdat er capaciteit moet worden vrijgemaakt voor de aanpak van illegale online aanbieders en omdat op gemeentelijk niveau vaak andere handhavers op grond van andere wet- en/of regelgeving kunnen optreden. Voorbeelden van die regelgeving zijn de Algemene Plaatselijke Verordening, Drank- en Horecawet en bestemmingsplannen.
- e) Het tegengaan van criminele activiteiten (die ook kunnen voorkomen bij legale aanbieders) vraagt specifieke toezichthouding en toezichtsvaardigheden en wordt apart georganiseerd.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit de doelstelling bereiken?

De Kansspelautoriteit neemt bij de aanpak van het illegaal landgebonden aanbod een overwegend ondersteunende en faciliterende rol op zich zonder zich geheel terug te trekken. Andere partijen, zoals politie en gemeenten, hebben een eigen handhavende rol en met hen wil de Kansspelautoriteit afspraken maken over de handhaving. Om die handhavers in staat te stellen zelfstandig op te kunnen treden, zal de Kansspelautoriteit deze handhavers opleiden. Dat vergroot tegelijkertijd de aanpak van illegale aanbieders alsmede het netwerk en daarmee ook de informatiepositie van de Kansspelautoriteit.

De Kansspelautoriteit treedt in uitzonderingsgevallen zelfstandig handhavend op, bijvoorbeeld indien het illegaal aanbod een zeer sterk marktversturende werking heeft. Tegelijkertijd bouwt de Kansspelautoriteit daarmee haar deskundigheid uit en blijft het opgebouwde netwerk op peil. De Kansspelautoriteit zal stimuleren en monitoren dat de handhavingspartners hun rol oppakken.

Het resterend illegaal online aanbod is naar verwachting te groot om in een keer aan te pakken. De Kansspelautoriteit pakt populaire illegale aanbieders die de legale markt het meeste ondermijnen eerst en zichtbaar aan om zo de druk op het gewenste niveau van kanalisatie te verminderen. Andere illegale aanbieders worden hiermee bewogen om alsnog een vergunning aan te vragen of zich van de Nederlandse markt te verwijderen. De Kansspelautoriteit richt zich bij de aanpak van illegaal online aanbod niet alleen op de aanbieder zelf, maar ook op de tussenpersonen zoals financiële dienstverleners, affiliates en reclamemakers.

Gelet op de beperkte capaciteit en grote uitdagingen bij de aanpak van illegaal online aanbod wil de Kansspelautoriteit blijven innoveren. De Kansspelautoriteit maakt daarbij gebruik van het volle spectrum van toezichtinstrumenten en ontwikkelt waar nodig nieuwe instrumenten. Ook intensieve internationale samenwerking zal een belangrijk instrument zijn.

Kansspelaanbieders die een vergunning hebben kunnen bewust of onbewust ook in aanraking komen met criminaliteit. Dat kan bijvoorbeeld doordat aanbieders gebruikt worden om vermogen wit te wassen of terrorisme te financieren. De Kansspelautoriteit zal toezien op de naleving van de bepalingen uit de Wwft. Matchfixing is een andere criminele activiteit waarbij gebruik gemaakt kan worden van legale aanbieders. De Kansspelautoriteit verwacht wettelijke bevoegdheden te krijgen om matchfixing tegen te gaan en zal strikt op deze regelgeving toezien.

De detectie van nieuwe of andersoortige risico's zal zich ook specifiek richten op vormen van (nieuwe) criminaliteit binnen de kanspelsector. Dit soort risico's kunnen zonder specifieke aandacht een blinde vlek gaan vormen voor de Kansspelautoriteit.

3. Vergunninghouders nemen hun verantwoordelijkheid

Wat wil de Kansspelautoriteit bereiken?

De Kansspelautoriteit streeft er naar dat alle legale aanbieders met het oog op de publieke doelen blijvend aan de vergunningsvereisten voldoen. De aanbieders accepteren de normen waaraan ze moeten voldoen. Ook werken ze doorlopend aan het nakomen van hun verantwoordelijkheden. Hier hoort bij dat aanbieders weten wat van hen verwacht wordt, daarnaar handelen en dat de Kansspelautoriteit weet waar de (potentiële) risico's bij deze aanbieders liggen. Primair gaat de Kansspelautoriteit hierbij uit van de eigen verantwoordelijkheid van aanbieders. Waar nodig geeft de autoriteit hen duidelijke kaders en handvatten. In tijden van nieuwe wetgeving is het belangrijk dat toezicht houvast (kortweg: guidance) biedt in situaties die onnodige onzekerheid voor aanbieders opleveren. Aanbieders moeten verder voldoende ruimte krijgen om te innoveren en een aantrekkelijk spelaanbod in de markt te zetten.

Waarom wil de Kansspelautoriteit dit bereiken?

Het legale aanbod moet een veilige speelomgeving zijn voor de speler. Een veilige speelomgeving wordt niet zomaar behaald, omdat er tegenstellingen van belangen bestaan tussen aanbieders en spelers. Er is bijvoorbeeld een stimulans bij aanbieders om te bezuinigen op verslavingspreventie. Toezicht helpt dit soort belangentegenstellingen te beheersen.

Legale aanbieders moeten in staat worden gesteld om aantrekkelijk spelaanbod te ontwikkelen. Hierdoor wordt illegaal aanbod minder aantrekkelijk voor spelers. Om legale aanbieders ruimte te geven werken open normen beter dan gedetailleerde regels, zoals nu bij speelautomaten. Aanbieders moeten de Kansspelautoriteit overtuigen dat zij aan de norm voldoen maar hebben meer vrijheid in de wijze waarop zij daar aan voldoen. Dit betekent wel dat aanbieders hun verantwoordelijkheid moeten nemen en publieke belangen moeten meewegen in plaats van aan afvinklijstjes te voldoen.

De Kansspelautoriteit verwacht dat indien aanbieders hun verantwoordelijkheid nemen er meer initiatieven en ideeën ontstaan voor het bevorderen van de publieke belangen, dan als die alleen door de regelgever en toezichthouder uitgedacht en opgelegd worden.

Wat is de huidige stand van zaken?

De meeste legale aanbieders voldoen aan de vergunningsvereisten. De issues die zich voordoen, worden via regulier toezicht en het daarvoor geschikte instrumentarium geadresseerd. Binnen bepaalde branches van de kansspelsector is de regelgeving zeer gedetailleerd en remt het de innovatie waardoor er meer ruimte is voor illegaal aanbod.

Welke keuzes maakt de Kansspelautoriteit bij het werken aan deze doelstelling?

De Kansspelautoriteit maakt drie strategische keuzes bij het werken aan deze doelstelling.

- a) De Kansspelautoriteit gaat uit van de eigen verantwoordelijkheid van de aanbieder. Hoe meer vertrouwen de Kansspelautoriteit heeft in de wijze waarop de aanbieder eigen verantwoordelijkheid neemt in het borgen van de publieke doelen, hoe meer ruimte deze krijgt.
- b) De Kansspelautoriteit houdt risicogestuurd toezicht: de capaciteit en intensiteit van het toezicht hangen samen met het risicoprofiel van de aanbieder.
- c) De Kansspelautoriteit vervult een actieve rol gericht op het verhelder van verantwoordelijkheden, transparantie ten aanzien van de vergunningsvoorschriften en het uitwisselen van kennis en best practices.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit de doelstelling bereiken?

De Kansspelautoriteit probeert de juiste balans te vinden tussen sturen op controle en vertrouwen. Er bestaan belangentegenstellingen tussen aanbieder en speler. Wetgeving en toezicht beogen die tegenstellingen te verminderen. De Kansspelautoriteit doet dit in de toezichtpraktijk enerzijds door risicovolle, legale aanbieders streng te controleren, aan te spreken en aan te pakken op fout gedrag. De Kansspelautoriteit geeft anderzijds legale aanbieders die hun verantwoordelijkheid nemen meer ruimte en minder toezichtaandacht. Deze risicogestuurde aanpak staat en valt bij het vermogen van de Kansspelautoriteit om de meer risicovolle van de minder risicovolle aanbieders te onderscheiden. Dit risicogestuurd toezicht op vergunninghouders (ook wel regulier toezicht genoemd) wordt de komende jaren verder ontwikkeld. Voor de deelmarkt speelautomaten wordt een nadere aanpak uitgewerkt.

Handhaving kan nodig zijn om te borgen dat legale aanbieders met het oog op de publieke doelen blijvend aan de vergunningsvereisten voldoen. Mogelijke overtredingen van vergunninghouders worden geprioriteerd op de mate van schadelijkheid voor de publieke doelen.

De wijze waarop de Kansspelautoriteit reageert op regelovertredingen stemt zij af op de aard van de overtreding, de houding en beweegredenen van de regelovertreder. Op die manier is de Kansspelautoriteit responsief. Bij de meeste regelovertredingen kan worden volstaan met een normoverdragend gesprek, adviseren of waarschuwen. Tegen vergunninghouders die volharden in overtredingen en die zich ook aan afschrikking weinig gelegen laat liggen zet de Kansspelautoriteit zwaardere instrumenten in, zoals een boete of intrekking van een vergunning. De Kansspelautoriteit communiceert deze handavingspiramide, zodat organisaties – vanwege de afschrikwekkende werking van de zware sancties – eerder geneigd zullen zijn om te reageren op mildere interventies.

4. Deelnemers spelen verantwoord, kansspelverslaving blijft relatief gering

Wat wil de Kansspelautoriteit bereiken?

De Kansspelautoriteit wil samen met andere belanghebbenden het relatief geringe landelijke percentage kansspelverslaafden waarborgen. De Kansspelautoriteit wil verder dat individuele risicospelers en kansspelverslaafden tijdig geïdentificeerd worden door aanbieders van kansspelen. Deze spelers moeten een passende interventie krijgen en indien nodig naar hulp geleid worden. Daarnaast wil de Kansspelautoriteit belanghebbenden aanzetten tot het nemen van hun eigen verantwoordelijkheid. Deze doelstelling komt voort uit de conclusie dat kansspelverslaving een complex probleem is en maar ten dele beïnvloedbaar. Het kan alleen succesvol worden aangepakt indien alle betrokken partijen (spelers, aanbieders, verslavingszorg, toezicht en wetgeving) effectief samenwerken om de factoren te beïnvloeden die kansspelverslaving veroorzaken. Het geheel voorkomen van individuele gevallen van kansspelverslaving is onmogelijk. Het is daarom van belang om de verwachtingen van publiek en politiek over de beheersbaarheid van dit probleem in overeenstemming te brengen met de realiteit.

De Kansspelautoriteit heeft ambitie om toonaangevend te zijn op het gebied van verslavingspreventie. Dit heeft niet alleen betrekking op de ontwikkeling van preventieve maatregelen, maar ook op het toezicht op kansspelaanbieders en de coördinerende rol, gericht op het verhelderen van de verantwoordelijkheden en het uitwisselen van kennis.

Waarom wil de Kansspelautoriteit dit bereiken?

Kansspelverslaving kan vrij plotseling sterk negatieve gevolgen hebben, anders dan bijvoorbeeld alcoholverslaving dat vaak een langzamer verloop kent.

Kansspelverslaving heeft negatieve financiële gevolgen (geldnood), negatieve sociale gevolgen (verlies werk, benadeling gezin) en negatieve maatschappelijke gevolgen (schuldsanering, kosten behandeling, kosten van gerelateerde criminaliteit). Individuele gevallen moeten daarom snel opgespoord worden door aanbieders van kansspelen. Om dit te laten slagen is het van belang dat alle betrokkenen hun verantwoordelijkheid kennen.

Wat is de huidige stand van zaken?

Volgens de meest recente cijfers (2011) zijn er ongeveer 20.300 probleemspelers en 92.000 risicospelers. De precieze omvang is lastig meetbaar en actuele cijfers ontbreken. De Kansspelautoriteit heeft sterke aanwijzingen dat het verslavingsprobleem relatief gering is in vergelijking met andere Europese landen. De Kansspelautoriteit heeft op dit moment geen overtuigende signalen dat het probleem in omvang toeneemt of afneemt.

Toch kan het probleem bij specifieke kwetsbare groepen groter zijn en door de veranderende techniek en marktomstandigheden veranderen. Verschillende onderdelen van het probleem kansspelverslaving zijn nog onvoldoende goed begrepen. Ook is nog veel onbekend hoe spelers effectief kunnen worden beschermd.

De Kansspelautoriteit heeft een coördinerende rol aangaande verslavingspreventie, waarbij in structureel overleg met marktpartijen en maatschappelijke partners toegewerkt wordt naar gezamenlijke ambities en aanpakken om kansspelverslaving zoveel mogelijk te voorkomen. Daarom bouwt en onderhoudt de Kansspelautoriteit een netwerk van belanghebbenden, welke gericht is op het verhelderen van de verantwoordelijkheden van verschillende partijen en het uitwisselen van 'best practices' en kennis op het gebied van verslavingspreventie.

De eerste bijeenkomst waarbij kennis en ervaring is uitgewisseld heeft reeds plaatsgevonden. Zo houdt de Kansspelautoriteit zicht op ontwikkelingen en risico's op het gebied van kansspelverslaving en kan zij betrokkenen aansporen op het nemen van hun verantwoordelijkheid.

Welke keuzes maakt de Kansspelautoriteit bij het werken aan de doelstelling?

De Kansspelautoriteit maakt vier strategische keuzes bij het werken aan deze doelstelling.

- a) De Kansspelautoriteit gaat in beginsel uit van de eigen verantwoordelijkheid van de volwassen speler.
- b) De Kansspelautoriteit ondersteunt en controleert de zorgplicht die de spelaanbieder heeft.
- c) De Kansspelautoriteit houdt proactief toezicht met inachtneming van de verantwoordelijkheden van spelers en aanbieders.
- d) De Kansspelautoriteit vervult een actieve coördinerende rol gericht op het verhelderen van verantwoordelijkheden en het uitwisselen van kennis.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit de doelstelling bereiken?

Gezien de veranderende omstandigheden in de kansspelmarkt is het van belang om de aard en omvang van verslavingsproblematiek in de verschillende deelmarkten en spelerssegmenten consistent te blijven monitoren. De Kansspelautoriteit wil er immers voor waken dat de omvang van de kansspelverslaving niet toeneemt. De Kansspelautoriteit zal daarom sterk inzetten op het onderzoeken van de aard, omvang en intensiteit van het probleem, zowel op marktniveau als bij individuele aanbieders. Via regulier toezicht detecteert de Kansspelautoriteit (nieuwe) relevante verslavingsproblemen en pakt ze aan.

De kansspelautoriteit zal sterk sturen op individuele aanbieders om beleid en praktijk van verslavingspreventie op orde te hebben en uit te voeren. De Kansspelautoriteit zal door middel van organisatiespecifieke of thematische onderzoeken toezien op de verplichtingen van aanbieders. Daarnaast bevordert de Kansspelautoriteit de uitwisseling van kennis en best practices, zodat aanbieders beter invulling kunnen geven aan hun verantwoordelijkheid.

De Kansspelautoriteit zorgt voor voorlichting van consumenten en heeft daarbij speciale aandacht voor kwetsbare groepen zoals jongvolwassenen en risicospelers. In dit kader ziet de Kansspelautoriteit er op toe dat de kansspelaanbieders en andere belanghebbenden tijdig en evenwichtig communiceren over het risico op kansspelverslaving.

Langetermijnsucces op het gebied van verslavingspreventie is onder meer afhankelijk van de samenwerking tussen een groep belanghebbenden. De Kansspelautoriteit gaat daarom het genoemde netwerk van belanghebbenden verder benutten en versterken. De Kansspelautoriteit gaat ook uitleggen wat van het toezicht wel en niet verwacht mag worden op het gebied van verslavingspreventie. Ook als het toezicht en het netwerk adequaat functioneren, is te verwachten dat er periodiek incidenten zullen plaatsvinden met betrekking tot verslavingspreventie.

5. Deelnemers spelen bij legale aanbieders

Wat wil de Kansspelautoriteit bereiken?

De Kansspelautoriteit wil dat deelnemers die nu nog spelen bij illegale aanbieders gaan spelen bij legale aanbieders. Vanuit het perspectief van consumentenbescherming en verslavingspreventie is de Kansspelautoriteit van mening dat legale aanbieders de beste keus zijn. Er is altijd een groep deelnemers die bewust illegaal wil spelen en de hiermee gepaard gaande risico's accepteert. Er wordt naar gestreefd dat deze groep zo klein mogelijk is. Maar de Kansspelautoriteit steekt geen energie in deelnemers die willens en wetens spelen bij illegale aanbieders.

Waarom wil de Kansspelautoriteit dit bereiken?

De Kansspelautoriteit wil dat de consument voorkeur heeft voor het vergunde aanbod, aangezien dit de markt voor illegaal aanbod kleiner en onaantrekkelijker maakt (zie doelstelling 2). Bovendien kan de Kansspelautoriteit dan haar capaciteit gericht inzetten op het toezicht op de vergunde partijen. Dit betekent gerichte aandacht voor consumentenbescherming, reclame, verslavingspreventie en eerlijkheid van het spel. Zaken die de weerbaarheid van de speler ten goede komen.

Wat is de huidige stand van zaken?

Op dit moment is het gehele op Nederlandse consumenten gerichte online aanbod, zoals bedoeld in het wetsvoorstel Koa, illegaal. Deze situatie verandert na de inwerkingtreding van nieuwe wetgeving. De Nederlandse consument wil dan een logo, waaraan de speler een veilig en betrouwbaar online kansspelaanbod kan herkennen. Dat is de belangrijkste conclusie uit dat onderzoek, getiteld 'Consumentengedrag online legale en illegale kansspelen'. De Kansspelautoriteit heeft geen zicht op de mate van kanalisatie van landgebonden kansspelen. Consumenten kunnen al via de website van de Kansspelautoriteit de lijst van vergunninghouders – van incidentele tot meerjarig – raadplegen.

Welke keuzes maakt de Kansspelautoriteit bij het werken aan deze doelstelling?

- a) De Kansspelautoriteit probeert kwetsbare, beginnende of twijfelende deelnemers te bewegen naar het vergunde aanbod; in de bewust illegaal spelende speler, steekt de Kansspelautoriteit geen energie.
- b) De Kansspelautoriteit zal naar verwachting niet handhavend optreden tegen individuele spelers.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit de doelstelling bereiken?

De Kansspelautoriteit wil het keuzegedrag van deelnemers beïnvloeden. Daarbij wordt in deze fase gericht op het bewust maken en informeren van consumenten over de afweging tussen legaal en illegaal aanbod. De autoriteit wijst op de voordelen en waarborgen van het legaal aanbod, en de risico's bij deelname aan illegale kansspelen. De Kansspelautoriteit wil de herkenbaarheid van het legaal aanbod vergroten, bijvoorbeeld aan de hand van een logo.

Ook wettelijke instrumenten gericht op het tegengaan van illegaal aanbod, zoals het betalingsverkeer blokkeren, dragen bij aan het streven om deelnemers bij legaal aanbod te laten spelen.

6. Deelnemers worden in staat gesteld eigen verantwoordelijkheid te nemen

Wat wil de Kansspelautoriteit bereiken?

Deze doelstelling richt zich op spelers bij het legale kansspelaanbod. De Kansspelautoriteit wil bereiken dat spelers in staat worden gesteld de eigen verantwoordelijkheid te nemen. Daarbij is van belang dat spelers weloverwogen kunnen bepalen bij wie, wat en hoe lang ze spelen en hoeveel geld ze willen besteden. Dat kan alleen wanneer ze goed geïnformeerd zijn over de kenmerken en risico's van kansspelen. Dit vraagt volledige, juiste, actuele, begrijpelijke en niet-misleidende informatie. Reclame speelt daarbij een rol.

De Kansspelautoriteit wil ook dat spelers de middelen hebben om het eigen spelgedrag te beïnvloeden. De Kansspelautoriteit wil dat spelers, met name diegenen die gevoelig zijn voor reclameprikkelers en hun eigen spelgedrag daardoor onmatig laten beïnvloeden, zichzelf daartegen structureel kunnen beschermen. De achterliggende gedachte is dat een consument in het economisch verkeer een zwakkere positie inneemt dan de beroeps- of bedrijfsmatig handelende wederpartij. Dat verschil wil de Kansspelautoriteit compenseren.

De Kansspelautoriteit wil daarbij dat spelers blijvend kiezen voor het vergunde spelaanbod. Dit vraagt naast inzicht in risico's van illegaal spelaanbod, ook een voldoende aantrekkelijk vergund spelaanbod (zie doelstelling 1 en 3).

Waarom wil de Kansspelautoriteit dit bereiken?

De Kansspelautoriteit wil dat de consument de eigen verantwoordelijkheid kan nemen. Een meer weerbare consument begrijpt de risico's op kansspelverslaving en doorziet eerder oneerlijke spelen of misleidende reclame. Het tegenwicht die een meer weerbare consument vormt, komt de kwaliteit van het aanbod ten goede.

Wat is de huidige stand van zaken?

De Kansspelautoriteit kent de (potentiële) deelnemers aan kansspelen nog niet goed. Op dit moment richt de Kansspelautoriteit zich op het geven van algemene voorlichting aan spelers. Te denken valt aan de publiekslijn waar burgers met vragen terecht kunnen, aan de website van de Kansspelautoriteit, aan een factsheet over winkansen. Daarnaast houdt de Kansspelautoriteit toezicht hoe vergunde partijen de (potentiële) spelers informeren. De Kansspelautoriteit legt verplichtingen op hoe vergunninghouders consumenten moeten informeren over het spelaanbod. Via een leidraad geeft de Kansspelautoriteit uitleg aan de wettelijke regels en spelvoorwaarden ten aanzien van reclame voor kansspelen.

Welke keuzes maakt de Kansspelautoriteit bij het werken aan deze doelstelling?

De Kansspelautoriteit maakt drie strategische keuzes bij het werken aan deze doelstelling.

- a) De Kansspelautoriteit gaat uit van de eigen verantwoordelijkheid van de volwassen speler.

- b) De Kansspelautoriteit gaat uit van de verantwoordelijkheid van de aanbieder.
- c) De Kansspelautoriteit is beperkt in het direct beïnvloeden van de keuze van de speler en oefent alleen invloed uit waar dat zinvol lijkt.

Hoe gaat de Kansspelautoriteit de doelstelling bereiken?

De Kansspelautoriteit gaat deze doelstelling bereiken door te bevorderen dat consumenten de benodigde informatie krijgen en zelf hun spelgedrag kunnen beïnvloeden.

Voor de benodigde informatievoorziening stimuleert de Kansspelautoriteit in eerste instantie dat kansspelaanbieders informatie aan spelers geven, maar kan indien nodig ook zelf voorlichting geven. Die informatie gaat zowel over de regels van het spel, de kosten, prijzen, winkansen, spelreglement en -voorwaarden en de afdrachten als over de risico's van deelname aan kansspelen. De Kansspelautoriteit gaat actief en desgevraagd consumenten voorlichten en informeren over vergunde aanbieders en de voordelen van spelen bij vergund aanbod. De Kansspelautoriteit kijkt daarbij ook naar de rol die reclame speelt bij consumenten. Spelers moeten zich tegen reclame kunnen wapenen door zich hiervan te kunnen uitsluiten.

Om te bevorderen dat consumenten hun spelgedrag kunnen beïnvloeden legt de Kansspelautoriteit hierover vergunningvereisten op aan kansspelaanbieders.

Waar mogelijk wordt ook samengewerkt met de consument, of consumentenvertegenwoordiging. Op dit moment is de belangenbehartiging voor consument op het gebied van kansspelen nog niet georganiseerd. Al zijn er in de markt wel groeiende en hoopgevende initiatieven hiervoor.

Wat betekent de Strategie 2016-2020 voor de interne organisatie?

De nieuwe strategie en kernwaarden stellen stevige eisen aan de organisatie van de Kansspelautoriteit. De komende jaren wordt verder geïnvesteerd in de verdere ontwikkeling van de organisatie. In dit hoofdstuk worden enkele kernpunten belicht van de organisatie, niet alle organisatieontwikkelingen.

Wat zijn uitgangspunten voor de ontwikkeling van de organisatie?

De organisatieinrichting die wordt gekozen, volgt de gekozen strategie. De Kansspelautoriteit organiseert zich zó, dat de autoriteit de beste mogelijkheid heeft om onze strategische doelstellingen te behalen. Dit betekent:

- De Kansspelautoriteit werkt als één team over de grenzen van de afdelingen heen aan de gezamenlijke doelstellingen. Iedereen draagt bij aan goed toezicht. Gezamenlijke doelstellingen staan voorop.
- De Kansspelautoriteit organiseert zich rondom doelstellingen en risico's. De afdelingen zijn gekoppeld aan doelstellingen, en projecten aan specifieke risico's. In sommige gevallen is een indeling naar type activiteiten (bijv. gericht op tegengaan criminaliteit) leidend.
- De Kansspelautoriteit hecht aan inhoudelijk leiderschap van het management dat past bij de inhoudelijke complexiteit van ons werk. Dit betekent dat de span of control niet te groot kan zijn.
- De omstandigheden waarin de Kansspelautoriteit opereert veranderen. Dit betekent dat de organisatie op termijn aangepast zal kunnen worden aan de veranderende omstandigheden. Onze publieke doelen zijn stabiel.
- De Kansspelautoriteit wil een deskundige toezichthouder zijn, maar deze deskundigheid staat volledig ten dienste van haar functioneren als toezichthouder, en het bewaken van de publieke belangen. De Kansspelautoriteit is geen wetenschappelijk kennisinstituut zoals het WODC of het RIVM dat zijn.

Wat zijn de voornaamste ontwikkelpunten voor de interne organisatie?

De Kansspelautoriteit investeert in de ontwikkeling van de interne organisatie om te kunnen handelen om de strategische toezichtdoelstellingen te kunnen realiseren. Voor de komende jaren ziet de Kansspelautoriteit de volgende belangrijke ontwikkelingen voor de interne organisatie:

- **Groei van de organisatie**
De verwachting is dat de organisatie groeit van 67,8 fte eind 2015 naar ongeveer 80 fte over enkele jaren. Deze groei is nodig vanwege de voorziene toename van het aantal vergunninghouders voor kansspelen op afstand, landgebonden casinospelen en goede doelen loterijen. De groei is ook nodig vanwege de extra taken en bevoegdheden voor de Kansspelautoriteit als gevolg van het wetsvoorstel Koa op het gebied van onder meer verslavingspreventie, handhaving en toezicht op matchfixing, betrouwbaarheid en deskundigheid van vergunninghouders.
- **Aanpassing van de organisatiestructuur**
De Kansspelautoriteit heeft in 2016 haar organisatie geherstructureerd om voorbereid te zijn op toekomstige ontwikkelingen. Met het oog op de verwachte groei van de organisatie is het aantal afdelingen uitgebreid van vier naar vijf.

- Verder ontwikkelen van risicogestuurd toezicht

Bij risicogestuurd toezicht worden de toezichtactiviteiten ingezet op die onderwerpen, thema's en kansspelaanbieders die het meest schadelijk zijn voor de publieke doelen. Op verschillende toezichtgebieden behoeft risicogestuurd toezicht verdere ontwikkeling om met de beperkt beschikbare capaciteit effectief en proactief toezicht te kunnen houden. Het houden van toezicht op basis van risico's heeft een grote impact op de werkwijze en organisatie van de Kansspelautoriteit. Het is een langdurig traject qua doelstellingen, ambities en implementatie. Risicogestuurd toezicht is gebaseerd op een stevige detectie- en analysefunctie. Tot inwerkingtreding van het wetsvoorstel Koa reserveert de Kansspelautoriteit extra capaciteit voor doorontwikkeling van risicogestuurd toezicht.

- Ontwikkelen van detectie- en analysefunctie

Voor risicogestuurd toezicht behoeft de Kansspelautoriteit een zodanige kennis- en informatiepositie dat zij de vergunde en illegale markt doorziet en risico's kan identificeren voordat deze te groot en onbeheersbaar zijn. De Kansspelautoriteit investeert daarom in de benodigde dataverzameling, informatiesystemen, methodologie en de voor deze werkzaamheden benodigde expertises. In de organisatiestructuur detecteert en analyseert elke afdeling belangrijke risico's binnen haar eigen toezichtgebied. Deze mensen worden ondersteund door een team voor afdeling overstijgende detectie- en analyse werkzaamheden.

- Investeren in samenwerking binnen de Kansspelautoriteit en met andere partijen

De Kansspelautoriteit kan niet zelfstandig alle kansspel gerelateerde risico's aanpakken. Samenwerking in binnen- en buitenland is daarom nodig. De Kansspelautoriteit heeft samenwerkingsafspraken gemaakt met andere toezichthouders met aanpalende bevoegdheden, zoals het OM, Belastingdienst, DNB, AFM en de ACM. Ook werkt de Kansspelautoriteit nauw samen met politie en gemeenten bij het tegengaan van illegaal landgebonden aanbod. Ter voorbereiding van het wetsvoorstel Koa heeft de Kansspelautoriteit afspraken gemaakt met buitenlandse toezichthouders over gegevens- en kennisuitwisseling, tenuitvoerlegging van sancties en tegengaan van illegaal online aanbod. In toenemende mate werkt de Kansspelautoriteit ook samen met andere marktpartijen zoals keuringsinstellingen, business-to-business providers, organisaties in de zorg, reclamepartijen en financiële instellingen. De komende jaren ligt de nadruk op verdere uitbouw en implementatie van de diverse samenwerkingsafspraken.

Samenwerking binnen de Kansspelautoriteit is nodig om krachtig te opereren. Want welke organisatiestructuur je ook kiest, je creëert schotten die je niet wilt. Samenwerking is vooral mensenwerk: veel bij elkaar binnenlopen, nieuwsgierig zijn naar elkaars werk, elkaar helpen en feedback geven. Het management stuurt op samenwerking. Organisatorisch wordt samenwerking ondersteund via bijvoorbeeld projectmatig werken en lunchbijeenkomsten.

- Verder vergroten van de deskundigheid

Net als andere toezichthouders ontleent de Kansspelautoriteit haar autoriteit vanuit haar formele wettelijke bevoegdheden, en krijgt zij mede gezag vanuit haar deskundigheid. De Kansspelautoriteit onderscheidt zich van veel andere toezichthouders door het sterk multidisciplinaire karakter van haar toezichtdomein: verslavingspreventie, werving & reclame, betrouwbaarheid kansspelaanbieders, bedrijfsvoering kansspelaanbieders, betrouwbaarheid kansspel, matchfixing, publieksvoorlichting en tegengaan illegaliteit. De hoeveelheid onderwerpen waar de Kansspelautoriteit kennis van moet hebben, is dus groot. Dit vergroot ook de noodzaak om te investeren in deskundigheid. De Kansspelautoriteit doet dit op drie manieren:

- 1) Kennisverwerving (van buiten naar binnen) via onder meer opleidingen, trainingen en door een netwerk van research partners.
- 2) Kennisdeling binnen de Kansspelautoriteit door een cultuur te creëren en organisatorische maatregelen te nemen gericht op informatie uitwisseling, samenwerking en feedback geven.
- 3) Kennisverspreiding (van binnen naar buiten) waarbij de Kansspelautoriteit via publicaties en bijeenkomsten kennis deelt met andere partijen, waaronder onze samenwerkingspartners.

- Versterken projectmatig werken

Veel toezichtproblemen zijn multidisciplinair en regelmatig ook afdeling overstijgend. De Kansspelautoriteit werkt daarom veel in projectvorm om specifieke problemen aan te pakken. Projectmatig werken is een vaardigheid die ontwikkeld moet blijven worden. Daarnaast versterkt de Kansspelautoriteit de infrastructuur die het mogelijk maakt om goed projectmatig te werken. Dit bestaat bijvoorbeeld uit heldere opdrachtformulering en aansturing van projecten, en ondersteuning voor projectleiders.

- Investeren in robuuste administratieve organisatie

De Kansspelautoriteit is een betrouwbare toezichthouder met een robuuste administratieve organisatie. Onze processen zijn gericht op het maken van snelle en goed onderbouwde beslissingen. Ook bij de Kansspelautoriteit gaan steeds meer processen digitaal. Dit betekent dat moet worden geïnvesteerd in informatiemanagement en digitalisering.